

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/248/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203555
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614203555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, právnej veci navrhovateľa: CD Constulting, s. r. o., K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, ul. Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: V. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom v N. Q., F. XXX/X, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 935,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/96/2014-32 zo dňa 11.12.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žalobného návrhu, doručené navrhovateľom odvolaciemu súdu dňa 28.12.2015, rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

V zostávajúcej časti výroku o zamietnutí návrhu a o náhrade trov konania rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil poukazom na čl. 2, 4, 19 nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11. júla 2007, body 10,13,14 úvodnej časti citovaného nariadenia, § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Navrhovateľ formálne preniesol zmenkové informácie do tlačiva návrhu a aj na výzvu súdu zdôraznil, že si neuplatňuje akékoľvek iné majetkové právo, len právo zo zmenky a nie z pohľadávky. V zmysle ústavnej zásady rovnosti strán v konaní, s poukazom na judikatúru vyšších súdov a Ústavného súdu SR, nebolo možné v konaní vykonávať ďalšie dokazovanie, ale vec prejednať adekvátne návrhu navrhovateľa (ktorého nemožno nútiť k takému postupu, aby bol v konaní úspešný, poskytovaním ďalšieho priestoru pre uplatňovanie jeho nároku z iného dôvodu ako práva zo zmenky).

Navrhovateľ predložil spolu s návrhom zmenku, z ktorej vyplýva možné použitie zmenky ako inštitútu sledujúceho zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka (odporkyne) zo spotrebiteľskej zmluvy. Zmenkové informácie, predovšetkým číslo zmluvy 500300087 korešpondujú s číslom zmluvy o úvere uzavretej medzi odporkyňou ako dlžníčkou a veriteľom Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, dňa 7. 11. 2008, ktorý záväzok podľa vyššie označeného rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, bol zabezpečený zmenkou vystavenou 4. 2. 2010. Vzhľadom na uvedené, zamietnutím návrhu

nebol akceptovaný formalistický prístup navrhovateľa, ktorý odvodzoval svoj nárok výlučne z povahy inštitútu uvedeného v návrhu (zmenka), keďže takýmto postupom navrhovateľa dochádza k zastieraniu prvotného spotrebiteľského charakteru vzťahu medzi účastníkmi.

Zmluva o prístupí Slovenskej republiky k štátom Európskej únie má charakter medzinárodnej zmluvy a má prednosť pred zákonmi. V rámci takto vymedzeného legislatívneho priestoru sú vnútroštátne sudy povinné aplikovať pramene komunitárneho práva, vrátane výkladových princípov prameňov práva, ako aj judikatúry Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu (priamy prameň práva). Ak inak použiteľná norma vnútroštátneho práva pripúšťa výklad pre spotrebiteľa menej priaznivý, eurokonformným výkladom môže byť len výklad pre spotrebiteľa výhodnejší, sledujúc tak zabezpečenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov, podporu záujmov spotrebiteľov vrátane ich hospodárskych záujmov (napr. smernica 93/13/EHS článok 6 ods. 1, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, smernica 2008/48/ES, bod 31, podľa ktorého zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré z nej vyplývajú, z účelu právnej úpravy smernice č. 93/13/EHS vyplýva, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah). Podľa článku 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 93/13/EHS, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia Európskeho Súdneho dvora v Luxemburgu *Asturcom Telecomunicaciones C-40/08*, je povinnosťou súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozsudky *Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98* až *C 20-44/98*, *Mostaza Claro C-168/05*). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 smernice. Osobitne je potrebné poukázať na uznesenie Európskeho Súdneho dvora v Luxemburgu zo dňa 16. 11. 2010, *Pohotovosť, s.r.o., proti K. V. C-76/10*, ktorá obchodná spoločnosť bola označená aj na predmetnej zmenke ako veriteľ, v zmysle ktorého je úlohou dotknutého vnútroštátneho súdu určiť, či sa má podmienka zmluvy o úvere považovať za nekalú v zmysle článkov smernice. V prípade kladnej odpovede je úlohou vnútroštátneho súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva. Právnická osoba označená na predmetnej zmenke sa stala centrom pozornosti ochrany spotrebiteľa v Slovenskej republike, ako aj na úrovni príslušných orgánov Európskej únie. Podmienky poskytovania úverov, na základe ktorých boli vydávané exekučné tituly predstavujúce rozhodcovské rozsudky, boli kvalifikované ako neprijateľné podmienky. V kontexte vyššie uvedeného bolo povinnosťou súdu aj v konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporov postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení navrhovateľa, na ktorých jednoznačne trval, nie je možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu ex offo a skúmať dodržanie právnych noriem spotrebiteľského práva s vyššie uvedeným cieľom. Súd bol povinný ex offo posúdiť podmienky prípustnosti uplatneného nároku práve s ohľadom na odporkyňu ako spotrebiteľa. Ak by súd v danom konaní vyhovel návrhu na základe predloženej zmenky, postupoval by rovnako ako rozhodcovský súd, ktorého rozhodnutie v exekučnom konaní bolo právoplatne súdom kvalifikované ako nulité rozhodnutie nedovolené plnenie (exekúcia na základe predmetného rozhodcovského rozsudku nebola umožnená). Okresný súd Liptovský Mikuláš, ako súd exekučný, už posudzoval predmetný nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom na základe zmenky. Z úradnej činnosti tunajšieho súdu, keďže exekučné veci boli pridelené zákonným sudcom, ktorý súčasne vybavujú v civilnom sporovom konaní aj nároky navrhovateľa, je preto známa vlastná rozhodovacia činnosť súdu v exekučných konaniach, ktorá v zmysle ústavného princípu právnej istoty nemôže byť rozdielna pri posudzovaní predmetného nároku navrhovateľa. Len taký postup orgánov štátu, ktorý zohľadňuje ústavné princípy ustanovenia článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je naplnením princípu právnej istoty ako nedeliteľnej súčasti právneho štátu v zmysle čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (uznesenie Ústavného súdu SR z 5. 2. 1998, 49/1998 Z. z.). Legislatívne zmeny noriem na ochranu spotrebiteľa (najmä zákon č. 102/2014

Z. z., zákon č. 106/2014 Z. z.), ukladajú orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu a námietok spotrebiteľa na zákonné prekážky alebo zákonné dôvody, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie voči spotrebiteľovi. Preto skutočnosť, či žalovaný namieta, alebo nenamieta zmenkovoprávny vzťah je bez právneho významu. Podľa uznesenia NS SR č. konania 2Obdo50/2013 zo dňa 30. 4. 2014 abstraktný charakter zmenky v súdnom konaní je právne nezávislý len dovtedy, pokiaľ nie je spojený s konkrétnym kauzálnym vzťahom. Z tohto dôvodu bol aj pre rozhodnutie o oslobodení od súdneho poplatku v označenom zmenkovom konaní kauzálny vzťah právne relevantný.

Odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu s poukazom na uvedené nie je možné. Použitie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch je maximálne limitované (vo vzťahu k spotrebiteľovi sa zakazuje splniť dlh zmenkou), s pripustením čiastočnej možnosti regulovanej maximálnou výškou. Primárne tak bolo nevyhnutné zo strany navrhovateľa doplniť tvrdenia tak, aby bolo možné posudzovať otázku prijateľnosti podmienok spotrebiteľských zmlúv, vrátane zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu, čo navrhovateľ jednoznačne odmietol. Prelomeniu zásady zmenky ako abstraktného cenného papiera vo vzťahu k spotrebiteľovi nasvedčuje aj rozhodnutie Nemeckého Najvyššieho súdu (BGH), 25. 2. 1965-II. Zeitschrift für das gesamte Handelsrecht und Wirtschaftsrecht 191/62 Hamm. Ak Európsky súdny dvor v Luxemburgu (C-419/11) skúmal, či ručiteľ zo zmenky môže byť spotrebiteľom, o to skôr je daný povinný súdny prieskum postavenia spotrebiteľa, ak ide o samotného dlžníka, ako je to v tomto prípade. Tým, že navrhovateľ napriek výzve súdu nedoplnil svoj návrh, spôsobil, že nebolo možné zistiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah, ako to nepriamo vyplýva z predloženej zmenky a označenia jej prvotného zmenkového veriteľa Pohotovosť, s.r.o., čím navrhovateľ znemožnil vykonať súdu ex offa súdu kontrolu zmluvných podmienok z hľadiska ich prijateľnosti v spotrebiteľských zmluvách. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov vyplýva aj z procesných pravidiel obsiahnutých v Nariadení, ktorým sa upravuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, stanovením jednoznačného imperatívu, a to zamietnutím návrhu (nariadenie neupravuje možnosť zamietnutia návrhu). Ďalšie vyzývanie a nútenie navrhovateľa k produkovaniu skutkových tvrdení, umožňujúcich mu byť úspešný, by bolo porušením komunitárneho práva a zásady kontradiktórnosti konania. Aj konanie z nízkou hodnotou sporov je konaním sporovým, v ktorej má navrhovateľ povinnosť tvrdenia ako aj dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia má vždy za následok zamietavé rozhodnutie súdu. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky navrhovateľa, resp. pátrať, z čoho tieto nároky pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. k. 9Co/513/2013).

Snaha navrhovateľa o interpretáciu zmenky ako riadneho a plnohodnotného zmluvného dojednania je v danom prípade v hrubom rozpore s elementárnymi zásadami spotrebiteľského práva na vnútroštátnej ako aj úrovni európskeho práva. Neumožňuje ex offa preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky, ako aj prípadné porušenie zákona spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej zmenka vznikla. Zmluvné dojednanie v čl. 14 všeobecných obchodných podmienok k úverovej zmluve, podľa ktorého zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, je v rozpore s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Umožňuje v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, jej obsah a konkrétne znenie nebolo tak so spotrebiteľom individuálne dohodnuté. Zmluvné dojednanie preto môže predstavovať neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sú zo zákona považované za neplatné. Nemožno prihliadať ani neprímerane vysoké príslušenstvo pohľadávky - zmenkový úrok 0,25% denne, t. j. 91,25 % ročne. Dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru by tak bola právnym úkonom obchádzajúcim zákon, konkrétne vyššie citované normy na ochranu spotrebiteľa, ktorý je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná, vznikol nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v konaní neúspešnému. Keďže odporkyňa si náhradu trov konania nevyplývala, ako ani trovy konania odporkyni nevyplývali z obsahu spisu, súd rozhodol tak, že odporkyni sa nepriznáva náhrada trov konania.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná

navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že sa nestotožňuje s postupom súdu, pretože nie je možné, aby súd vyzýval navrhovateľa na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednanú vec relevantná a splnením výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Uvádza, že nemal vedomosť o iných vzťahov medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky. On je vlastníkom cenného papiera, ktorý nadobudol na základe indosamentu. Žiadne iné informácie či dokumenty k zmenke nemá a v zmysle platného právneho poriadku ani nepotrebuje mať, aby mohol uplatňovať práva s týmto cenným papierom spojené. Zdôrazňoval, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Tvrdil, že prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Prvostupňový súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania, v každom druhu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský vzťah. Zásadne nesúhlasil s tým, že súd je v tomto konaní z úradnej povinnosti oprávnený skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na to, že súd neuvádza žiadne konkrétne argumenty, je potrebné považovať rozhodnutie súdu za arbitrárne a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Ďalej poukázal na § 17 ZŠZ a skutočnosť, že námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. Podľa odvolateľa v danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediný legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Odporca mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej nariadením. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností, keď za nesporné považoval to, že odporca so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. uzatvoril zmluvu o úvere, ďalej, že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že odporca uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Odporca ani navrhovateľ sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Navrhovateľ vo svojom odvolaní ďalej vytkol prvostupňovému súdu, že zmaril konania ako také a to porušením nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 a to čl. 4 a čl. 5, keď vôbec neumožnil viesť kontradiktórne spor, čoho dôsledkom došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prístup k súdu.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa podala písomné vyjadrenie odporkyňa. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Vo svojom vyjadrení uviedla, že uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. zmluvu o úvere dňa 4.2.2010 č. 500300087 a zároveň v ten istý deň bola vystavená zmenka, na základe ktorej si navrhovateľ uplatňuje právo v tomto konaní. S prihliadnutím na označenie zmluvných strán a predmet zmluvy je nepochybné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a teda v tomto vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázala na znenie zák. č. 258/2001 Z.z. Tým, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. postúpila zmenku na spoločnosť CD Consulting s.r.o. ako cenný papier, v ktorom nie je rozhodujúci vznik tohto záväzku, stratila všetky možnosti svojej obrany proti veriteľovi zo zmenky. Takéto konanie zo strany spoločnosti Pohotovosť s.r.o. vykazuje znaky vedomého obchádzania zákona.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ zobral späť svoj návrh v časti o zaplatenie zmenkového úroku 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne s tým, že zotrváva na zmenkovom úroku vo výške 0,06 % denne.

Odporkyňa na výzvu súdu, aby sa vyjadrila, či so späťvzatím návrhu v časti súhlasí, uviedla, že nesúhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľa. V tejto súvislosti poukázala na spoločné stanovisko č. 93 občianskeho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ust. § 208 O.s.p. pripustil čiastočné späťvzatie návrhu, zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku, ktorým súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne a konanie v tejto časti zastavil.

Postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok v napadnutej časti výroku, ktorým súd návrh zamietol, potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

Odvolačný súd pripustil čiastočné späťvzatie návrhu doručené navrhovateľom odvolaciemu súdu dňa 22.12.2015, rozsudok okresného súdu v časti výroku, súd návrh zamietol čo do zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zrušil a konanie v tejto časti zastavil, majúc za to, že sú splnené zákonné podmienky na takýto postup. Navrhoval bol oprávnený do rozhodnutia odvolacieho súdu vziať návrh v časti, v ktorej rozsudok nenadobudol právoplatnosť späť. Odporkyňa na výzvu súdu oznámila, že nesúhlasí s uvedeným postupom, pričom svoj nesúhlas neodôvodnila. Súd mal za to, že v danej časti je späťvzatie návrhu prípustné.

Rozsudok okresného súdu bol po čiastočnom zastavení konania napadnutý aj do zvyšnej časti výroku. Rozsudok v uvedenej napadnutej časti považuje odvolací súd za správny, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, na ktoré poukazuje v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, ako aj vo svojich vyjadreniach k odvolaniam konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za nevyhnutné uviesť, že z vlastnej činnosti, ako aj z rozhodovacej činnosti iných súdov má vedomosť, že pôvodný veriteľ spoločnosť Pohotovosť s.r.o. v početných prípadoch urobila predmetom súdnych konaní plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Spoločnosť Pohotovosť s.r.o. pôvodne uplatnila práva z úverovej zmluvy na rozhodcovskom súde, ktorý jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Exekúcia však bola zastavená, nakoľko exekučný titul priznal právom nedovolené plnenie. Obsah spisového materiálu nepochybne preukazuje, že po nepovolenej exekúcii spoločnosť Pohotovosť s.r.o. indosovala zmenku na navrhovateľa CS Consulting s.r.o. Z toho je nepochybné, že pôvodný veriteľ uplatnil v minulosti na súde plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok a že po zastavení exekúcie uplatňuje v podstate rovnaké plnenie, ale ich uplatňuje navrhovateľ CD Consulting ako indosotár zo zmenky a to podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že v jeho prípade sa absolútne nemá prihliadať na vzťahy z úveru, pretože on nemá vedomosť o potenciálne existujúcich vzťahoch odporcu a predchádzajúceho majiteľa zmenky. Odvolateľ zdôrazňuje, že on nadobudol zmenku indosamentom, ktorý je dostatočne určitý a platný a oprávňuje ho na vymáhanie práv zo zmenky vo vzťahu k zmenkovému dlžníkovi. Základom každého indosamentu je však určitá dohoda medzi indosamentom a indosotárom o tom, že indosant prevedie zmenku na indosotára. Dobromyseľnosť nadobúdateľa treba posúdiť s prihliadnutím na všetky okolnosti, či v čase nadobúdania zmenky vedel o tom, že medzi indosamentom a dlžníkom existuje určitá dohoda, resp. že zmenka kryje určitý kauzálny vzťah. Ak vedel, treba posúdiť otázku, či sa mohol spoliehať na to, že takýto vzťah je platný a že dlžník z tohto vzťahu nemohol uplatňovať žiadne námietky. Odvolací súd je toho právneho názoru, že dobromyseľnosť indosotára CD Consulting je vylúčená z dôvodu, že každá zmenka v hornom rohu obsahuje číslo, že je číslom príslušnej úverovej zmluvy. Pri nadobúdaní

takéhoto veľkého masového množstva zmeniek, ktoré sú označené rôznymi číslami v hornom rohu a ku ktorého indosant musel poskytnúť určité údaje o platení, možno vychádza z toho, že indosatár vedel, že určité kauzálne vzťahy existujú, ale spoliehal sa na to, že nebudú mať na jeho zmenkové práva vplyv. Tvrdenú dobromyseľnosť sponchybňuje aj kolízia medzi Pohotovosťou s.r.o. a CD Consultingom, keď oboch zastupuje tá istá advokátska kancelária.

Odvolací súd nepopiera charakter zmenky ako abstraktného cenného papiera. Spravidla možno konštatovať, že prieskum nároku zo zmenky je podmienený aktivitou odporcu v konaní. Absolútna neplatnosť právneho úkonu alebo jeho časť je však skutočnosť, na ktorú súd musí prihliadať ex lege.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015, ktoré bolo publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR 8/2015 pod č. 93.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie s poukazom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa ako úspešná účastníčka v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.